

अत्र नेतादीनां उत्प्लादिसादृश्यं वाच्यं, सरःश्रीष्वा-
 च्चाङ्गनासादृश्यं गम्यम् । “कथिता रसनोपमा । यथो-
 र्ध्वमुपमेयस्य यदि खादुपमानता” ॥ “चन्द्रायते शुक्ल-
 रूचापि हंसो हंसायते चारुगतेन कान्ता । कान्तायते
 र्शशुखेन वारि वारीयते स्वच्छतया विहायः” ॥ “मालो-
 पमा यदेकस्योपमानं बहू दृश्यते” । यथा । “वारिजेनेव
 सरसी शशिनेव निशीथिनी । यौवनेनेव वनिता नयेन
 श्रीर्मनोहरा” ॥ क्वचिदुपमानोपमेययोर्द्वयोरपि प्रकृतत्वं
 दृश्यते ॥ “हंसश्चन्द्र इवाभाति जलं व्योमतलं यथा ।
 विमलाः कुसुदानोव तारकाः शरदागमे” ॥ “अस्य रात्रौ
 गृहे भान्ति भूपानीता विभूतयः । पुरन्दरस्य भवने
 कल्पवृक्षमवा इव” ॥ अलोपमेयभूतविभूतिभिः कल्पवृक्ष-
 वैभवा इवेति” उपमानभूता विभूतय आच्छिद्यन्त इति
 आक्षेपोपमा । अत्रैव “गृहे इत्यस्य” “भवने इत्यनेन
 प्रतिनिर्देशात् प्रतिनिर्देश्योपमा इत्यादयश्च न लक्षिताः
 एवंविधवैचित्र्यस्य सहस्रधा सन्दर्शनात्” सा०द० ।
 “प्रसिद्धेरुदरोधेन यः परस्परमर्षयोः । भूयोऽवयव-
 सामान्ययोगः सेहोपमा मता” स०कण्ठा० ।

३१ उपमानम् । “सदृशात् सदृशज्ञानसुपमानं द्विषेह तत् ।
 खादेकमनुभूतार्थेऽननुभूते द्वितीयकम्” । स०कण्ठा० तलासुभू-
 तार्थे यथा”सर्वं प्राणप्रवणमघवन्मृत्तमाहृत्य वक्षस्तत्संज्ञाता
 द्विघटितदलत्सखण्डमुञ्चण्डरोचिः । एवं वेगात् कुलिश-
 करोत् व्योम त्रिद्युत्सहस्रं भक्तुर्वज्रज्वलनकपिशस्ते च
 रोषादृहासाः” ॥ अननुभूते “तां रोहिणीं विजानीहि
 ज्योतिषामत्र मण्डले । समूहस्तारकाणां यः शकटाकार-
 माश्रितः” ॥

३२ उपमेयोपमा “पर्यायेण द्वयोरेतदुपमेयोपमा मता”
 दर्पणे । “कमलेव भतिर्मतिरिव कमला तसुरिव
 विभा विभेव तनुः”

३३ उल्लासः “एकस्य गुणदोषाभ्यासुल्लासोऽन्यस्य तौ यदि” ।
 च० । तत्र गुणे “अपि सां पावयेत् साध्वी स्नात्वेतीच्छति
 जाङ्गवी । दोषे, “काठिन्यं कुचयोर्दृष्टं वाञ्छन्त्यः पाद-
 पङ्कयोः । निन्दन्ति विश्वघातारं त्वद्वाटीश्रियोषितः” ।

३४ उल्लेखः “क्वचिद्भेदादुपहीहृणां विषयाणां तथा क्वचित् ।
 एकस्यानेकधोल्लेखः यः स उल्लेख इष्यते” सा०द० “प्रिय
 इति गोपबधूमिः शिशुरिति वृद्धैरधोश इति देवैः ।
 नारायण इति भक्तैश्चोत्प्राहि योगिभिर्देवः” ।
 “शान्धीर्थेण ससद्गोऽसि गौरवेषासि पर्वतः” ।

३५ जर्जसि “जर्जसि रुदाहङ्कारम्” इति “अपकर्त्ताहससीति
 हृदि ते सा ख भूजयम् । विस्तुलेषु न मे खड्गः
 प्रहर्त्तुं जातु वाञ्छति एवमुक्त्वा परोयुष्मे निरुद्धोदर्प-
 शालिना । पुंसा केनापि तज्ज्ञेयमूर्जस्त्रीत्ये
 वमादिकम्” इति च दण्डी ।

३६ एकावली पूर्वं पूर्वं प्रति विशेषणत्वेन परं परम् ।
 स्थाप्यतेऽपोहृते वाचा स्थात्तथैकावली द्विधा” ।
 सा०द० स्थापने । “सरोविकसिताम्भोजमम्भोजं शृङ्ग-
 सङ्गमम् । शृङ्गायत ससङ्गीताः सङ्गीतं सस्मरोदयम्” ।
 वर्जने । “न तज्जलं यत्र सुचारुपङ्कजं न पङ्कजं
 तद्यदलीनषट्पदम् । न षट्पदोऽसौ न जुगुञ्ज यः कलं
 न गुञ्जितं तत्र जहार यन्ननः” ।

३७ कारकदीपकम् “क्रामिकैकगतानान्तु गुम्भःकारकदीपकम्” ।
 च० अत्र कारकः क्रिया कर्त्तृत्वादिसंज्ञाकारित्वात्
 “गच्छत्यागच्छति पुनः पान्थः पश्यति पृच्छति” ।

३८ कारणमाला “परंपरं प्रति यदा पूर्वपूर्वस्य हेतुता ।
 तदा कारणमाला स्यात्” । सा०द० “श्रुतं कतधियां
 सङ्गाजजायते, विनयः श्रुतात् । लोकापुरागो
 विनयान्न किं लोकानुरागतः” ॥

३९ काव्यलिङ्गम् “हेतोर्वाक्यपदार्थत्वे काव्यलिङ्गसदाहृतम्” ।
 सा०द० “जितोऽसि मन्द! कन्दर्प! मञ्जितेऽस्ति
 तिलोचनः” अत्र पदार्थस्य हेतुता । वाक्यार्थस्य यथा ।
 “यत्त्वज्ञेयसमानकान्तिसलिले मग्नं तदिन्द्रीवरं मेघे-
 ष्वक्तरितं प्रिये तव मुखच्छायातुकारो शशी । येऽपि
 त्वद्गमनानुकारिगतयस्ते राजहंसा गतास्त्वत्सादृश्य-
 विनोदमात्रमपि मेदैवेन न क्षस्यते” । अत्र चतुर्थपादार्थे
 आद्यपादत्वयार्थानां हेतुता ॥

४० काव्यार्थापत्तिः “कैसत्येनार्थसंसिद्धिः काव्यार्थापत्तिरिष्यते” ।
 च० “स जितस्त्वन्मुखेनेन्दुः का वाचां सरसीरुहाम्” ।

४१ कैतवापङ्कतिः “कैतवापङ्कतिर्व्यक्ते व्याजाद्यैर्निङ्गवे पदैः” ।
 च० “निर्यान्ति स्मरनाराचा बालादृक्पातकैतवात्” ।
 इयम् व्याजापङ्कतिरित्यन्ये अपङ्कतिशब्दे विवृतिः ।

४२ गूढोक्तिः “गूढोक्तिरन्योद्देश्या गौर्यदन्यं प्रति गद्यते” । च०
 “वृषाप्रैहि परचेलादायाति चेतुरचकः” । जारोद्देशेन
 वृषं प्रत्युक्तिः ।

४३ चपलातिशयोक्तिः चपलातिशयोक्तिस्तत् पौर्वापर्यव्यति-
 क्रमः” । च० “अग्रे मानोगतः पश्चादनुनीता प्रियेण सा” ॥

४४ व्हेकापङ्कतिः “व्हेकापङ्कतिरन्यस्य शङ्कातस्तस्य निङ्गवे” ।